
CATEQUESI DE FAMÍLIES

III

MANUAL DEL CATEQUISTA

TERCER ANY

TEMA 01 – QUI ÉS L'ESPERIT SANT? (OCTUBRE)

TEMA 02 – L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST (NOVEMBRE)

TEMA 03 – PREPARA EL CAMÍ (DESEMBRE)

TEMA 04 – ELS SAGRAMENTS DE LA INICIACIÓ CRISTIANA (GENER)

TEMA 05 – LES TEMPTACIONS (FEBRER)

TEMA 06 – ELS MENJARS DE JESÚS (MARÇ)

TEMA 07 – ÈTICA I FE (ABRIL)

TEMA 08 – EL SEGUIMENT DE JESÚS (MAIG)

ESQUEMA DE LES TROBADES

- 0.- Un títol per a la catequesi
- 1.- Finalitat i objectiu de la catequesi
- 2.- El material necessari per realitzar la sessió
- 3.- Un joc o conte per començar la sessió
- 4.- Pregària o cant abans de començar la sessió
- 5.- Presentació del tema
- 6.- Dinàmica per centrar el tema
- 7.- Un vídeo per il·lustrar la sessió
- 8.- Lectura del text bíblic
- 9.- Catequesi del text bíblic
- 10.- Moment de treball individual o en grups
- 11.- I per acabar...
- 12.- Una acció per fer amb la família a casa seva

TEMA 01

QUI ÉS L'ESPERIT?

LA FORÇA INVISIBLE QUE HO TRANSFORMA TOT DES DE DINS

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- **Finalitat:** Acompanyar els pares i mares en el descobriment de la tercera Persona de la Trinitat (l'Esperit Sant) no com una idea abstracta, sinó com una presència viva, personal i dinàmica en la seva vida diària i familiar.

- **Objectiu:** Prendre consciència que la fe i l'educació cristiana dels fills no depenen només de l'esforç humà, sinó d'acollir l'impuls, la llum i la força de l'Esperit de Déu en el dia a dia de la casa.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- Una **espelma gran** (Ciri) per al centre i espelmes petites per a cada participant.
- Una **campana de vidre** o un recipient transparent rentable.
- Un **mirall petit**.
- Un **molinet de vent**, una **pilota** de futbol desinflada i **globus**.
- Un **assecador de cabells** o ventilador petit i fulls de paperet lleugers.
- Un **router Wi-Fi** (pot ser desconnectat, com a element visual/mòbil) o una targeta amb el símbol de Wi-Fi.
- **Bíblies** (o fulls amb el text de Fets 2, 1-4).
- **Targetes en forma de flama** o gota d'aigua i bolígrafs.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

EL JOC DE «L'OBRADOR D'OXIGEN» (El test de l'instint de vida)

Desenvolupament: Es demana a tots els participants que se seguin còmodament i, a un senyal, es tapin el nas i tanquin la boca. Han de aguantar la respiració tant com puguin. Quan no puguin més, han d'anar anant deixant anar l'aire.

Reflexió inicial: Quina és la primera sensació quan faltava l'aire? L'instint de vida! L'aire no el veiem, però sense ell no podem viure ni un minut. De la mateixa manera, l'Esperit Sant és el *Ruah* (el buf de vida de Déu); sense Ell, la nostra fe i la nostra vida espiritual s'ofeguen.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'invocació a l'Esperit Sant

(Tots junts, abans de separar-nos en els grups de nins i de pares)

El catequista demana a les famílies invocar l'Esperit Sant resant una senzilla pregària. Un catequista pot llegir l'oració i un altre situar-se al seu costat **assenyalant les distintes parts del cos que es mencionen a la pregària**:

(S'encén el ciri central i es reparteix la llum a les espelmes dels pares)

«Vine, Esperit Sant, omple els cors dels teus fidels i encén en ells el foc del teu amor.

Fes-nos sensibles a la teva presència a la nostra vida i a la nostra família.

Tu que ets el buf que dona vida, la llum que orienta i la força que reconforta, obre la nostra ment i el nostre cor en aquesta trobada.

Ajuda'ns a ser reflex del teu amor davant els nostres fills. Amén.»

Amén

2.- Cant complementari

Cançó: Amb les mans agafades.

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

L'Esperit Sant sol ser la persona «oblidada» o més difícil d'entendre de la Santíssima Trinitat (Pare, Fill i Esperit Sant). Sovint pensem en Ell com una força o un símbol (un colom, un vent, un foc), però és molt més: és Déu mateix actuant en nosaltres.

L'Esperit Sant actua a la nostra vida de manera similar al **WIFI** d'una casa: no el veiem directament, però quan hi estem connectats, tenim accés a tot un món de comunicació, relació i vida. Sense Ell, ens quedem «sense cobertura» espiritual. En el procés d'iniciació cristiana dels vostres fills (Baptisme, Confirmació i Eucaristia), l'Esperit Sant és el gran protagonista que fa realitat la presència de Jesús a les nostres vides.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

DINÀMICA DELS 3 SÍMBOLS D'ALLÒ INVISIBLE PERÒ REAL

Es fan tres petites demostracions pràctiques davant del grup per experimentar com actua l'invisible:

1. **La respiració i el mirall:** Es posa un mirall sota el nas d'un participant. Quan respira, el mirall s'entela. *L'aire no es veu, però deixa una empremta evident.*
2. **El molinet i l'assecador:** Es mostra el molinet de vent parat. Sense aire és només un objecte d'adorn. Quan activem l'assecador o bufem, comença a girar i generar moviment. *L'Esperit no es veu, però quan bufa fa moure la nostra vida.*
3. **El ciri i la campana de vidre:** Es cobreix un ciri encès amb una campana de vidre. En pocs segons, quan s'acaba l'oxigen, la flama s'apaga. *Sense el buf de l'Esperit, la flama de la fe i de l'amor a la llar acaba per extingir-se.*

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Visualització del vídeo explicatiu sobre la persona de l'Esperit Sant:

¿Quién es el Espíritu Santo?

Lección 51 - Quien es el Espíritu Santo?

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

(Llegit directament de la Bíblia, amb un ciri encès)

En aquest moment proposam l'escolta de la Paraula de Déu. Cal convidar als pares a escoltar l'Escriptura amb molta delicadesa. Es convenient que es posin drets per escoltar. Normalment el text no el llegirem de la fitxa, sinó de la Bíblia. Es pot encendre un ciri.

1.- Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols (Ac 2, 1-4):

«En arribar el dia de Pentecosta, estaven tots units al mateix lloc. De sobte va venir del cel un soroll com el d'un vent fort, que va omplir tota la casa on estaven. Se'ls van aparèixer unes llengües com de foc que es van repartir i es van posar sobre cadascun d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i van començar a parlar en altres llengües.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Per entendre aquest text clau, hem de fixar-nos en el context i en els símbols bíblics utilitzats per l'autor (Sant Lluç):

1. **El context de la por a l'obertura:** Abans de Pentecosta, els deixebles estaven tancats per por. Pentecosta no canvia la situació externa (els perills externs continuaven existint), però **canvia el seu interior**. L'Esperit converteix homes acovardits en testimonis valents.
2. **El Vent (*Ruah*):** En l'Antic Testament, la paraula hebraica per dir Esperit és *Ruah*, que significa el buf o l'alè vital de Déu (com en la creació d'Adam a la Gènesi). El vent "fort" indica que l'Esperit no és una brisa passiva, sinó una **força creadora i d'empenta** que trenca portes tancades i dinamitza la comunitat.

3. **El Foc:** A la Bíblia, el foc simbolitza la presència divina (com a la tartera ardent de Moisès) i la **transformació**. El foc crema les impureses, escalfa el fred i dona llum a la foscor. Les "llengües de foc" indiquen que l'Esperit es posa sobre *cadascun* d'ells de manera personal i els dona la capacitat de comunicar l'amor de Déu.
4. **La diversitat de llengües:** Parlar en altres llengües no és només un fet prodigiós, sinó el símbol de la **unitat en la diversitat**. L'Esperit Sant és el contrari de la Torre de Babel (on ningú s'entenia): l'Esperit fa que persones diferents es puguin entendre a través del llenguatge universal de l'amor i de la fe.

Aplicació als pares: L'Esperit Sant és l'«advocat» i el «mestre interior». En l'educació dels fills, moltes vegades ens sentim sense forces o sense respostes; l'Esperit Sant és precisament aquesta presència que ens dona la saviesa i el valor quan les nostres pròpies capacitats s'esgoten.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

A la fitxa trobam unes preguntes per contestar individualment en un clima de silenci i després compartir-les en grup gran. La dinàmica del compartir dependrà del temps que es tengui. Els animadors sobre la marxa veuran el que és el més oportú.

Treball en petits grups (3-4 persones):

Compartir amb confiança a partir d'aquestes tres preguntes:

1. En quins moments de la teva vida (o de la teva experiència com a pare/mare) has sentit una «força invisible» que m'ha donat pau, paciència o una valentia que no sabies que tenies?
2. Quins són els principals «vents en contra» o dificultats que sents avui en dia per educar els teus fills en els valors o en la fe?
3. Com creus que l'Esperit Sant pot actuar a la teva llar per millorar el clima familiar?

Qui vulgui, pot compartir breument en el gran grup les seves expectatives o vivències respecte a aquesta nova etapa que comença.

11.- I PER ACABAR...

Posar en comú breument alguna conclusió dels grups i destacar les idees clau per emportar-se a casa:

- L'Esperit Sant **no canvia necessàriament les nostres circumstàncies, però canvia els nostres cors** per viure-les amb amor, paciència i esperança.
- Com a pares, no esteu sols en la tasca d'educar. L'Esperit Sant actua com el consolador, la guiatge en les decisions i la font de perdó a la nostra casa.

- Connectar-se a l'Esperit és tan senzill com fer una pausa diària i dir de cor: «**Vine, Esperit Sant**».

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

L'acció familiar: «El mural de la flama a la llar»

1. **Materials a emportar-se:** Cada família se'n va a casa amb una targeta o mètode especial en forma de flama o gota d'aigua.
2. **Activitat a casa:** Durant la setmana, en un moment tranquil (per exemple, abans de sopar o anar a dormir), els pares parlen breument amb els seus fills sobre com l'Esperit Sant ens ajuda a estimar millor.
3. **Compromís escrit:** Cada membre de la família (o els pares junts) escriu a la flama una frase completant aquesta afirmació:

«**Amb l'ajut de l'Esperit Sant, a casa nostra volem...**» (Exemples: ...tenir més paciència en els moments de nervis, ...demanar perdó més ràpidament, ...pregar junts un minut cada vespre).
4. **Devolució:** Aquesta flama es portarà a la següent trobada de catequesi per enganxar-la en el mural comunitari de la parròquia.

TEMA 02

L'ESGLÉSIA DE JESUCRIST

COMUNITAT QUE VIU I QUE CELEBRA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- **Finalitat:** Descobrir que l'Església no és una simple institució, organització o edifici pedregós, sinó el Cos Viu de Crist format per persones reals que comparteixen la fe, la vida i la celebració dels sacraments.

- **Objectiu:** Ajudar els pares i mares a sentir-se part activa de la comunitat cristiana i prendre consciència que la parròquia i la llar («l'església domèstica») es necessiten mútuament per educar els fills en la fe i en l'amor.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Peces d'un joc de construcció** (com LEGO o blocs de fusta) o pedres petites i un pot transparent.
- **Una corda llarga** (de 8 a 10 metres).
- **Targetes amb noms** o imatges de diferents serveis/taques de la comunitat (músics, catequistes, voluntaris de Càritas, lectors, acollidors, famílies, etc.).
- **Pantalla** o projector per al vídeo.
- **Bíblies** (o fulls amb el text de 1 Corintis 12, 12-27).
- **Fulls en forma de maó** de paper o tessella de mosaic i retoladors.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

(Aquesta primera part es fa amb pares i fills junts a l'exterior o espai comú)

EL JOC DE «LA XARXA HUMANA DE SUPORT»

- **Desenvolupament:** Es demana a tots els pares que es posin en cercle i agafin una corda llarga. Tothom ha de moure's cap enrere fins que la corda estigui ben tensa. A continuació, es demana a 2 o 3 participants que es deixin caure cap enrere confiant en la corda; la resta del grup agafa fort la corda per sostenir-los. Després, un dels participants solta la corda de cop i es veu com es perd estabilitat.
- **Reflexió inicial:** Sol o aïllat, ningú pot sostenir-se gaire temps davant les dificultats de la vida o de l'educació dels fills. L'Església és precisament aquesta xarxa humana on ens sostenim els uns als altres i on Crist és el lligam que dona resistència a la corda.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària de benedicció del cos:*(Col·locant un recipient amb aigua al centre i un ciri encès)*

«Senyor Jesucrist, tu vas dir que quan dos o tres es reuneixen en el teu nom, tu estàs enmig d'ells. Et donem gràcies per l'Església, la gran família de la qual formem part des del nostre baptisme. Fes que la nostra comunitat sigui una llar acollidora, on cap família se senti sola o jutjada. Ensenya'ns a celebrar la vida, a compartir la fe i a ser testimonis del teu amor al món. Que junts puguem acompanyar els nostres fills en aquest camí d'iniciació cristiana. Amén.»

2.- Cant complementari**Cançó:** *Amb les mans agafades.***5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA**

Moltes vegades confonem l'Església amb l'edifici físic (els murs de la parròquia) o amb una estructura burocràtica. Tot i això, el terme original grec (*Ekklesia*) significa simplement **«assemblea convocada»** o **«reunió de cridats»**.

L'Església és una comunitat viva de persones que segueixen Jesús. No està formada per persones «perfectes», sinó per famílies, joves, infants i grans que cerquen junts la llum de Déu. Té dues dimensions fonamentals:

1. **Viu:** Comparteix el dia a dia, ajuda els més necessitats (caritat/acció social) i es recolza mútuament.
2. **Celebra:** Es troba en els Sagraments (Baptisme, Confirmació, Eucaristia...) per donar gràcies, demanar perdó i carregar les piles espirituals.

La llar de cada família és anomenada pel Concili Vaticà II **«l'Església domèstica»**, perquè és a casa on es viu i es celebra primer de tot la fe a través de l'amor diari.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA**1.- OPCIÓ A: DINÀMICA: «LA CONSTRUCCIÓ DE LA CASA VIVA»**

1. Es reparteixen diferents peces de construcció (o pedres de colors) entre tots els participants.
2. Es posa una pedra gran al centre amb la paraula **«CRIST»**.
3. Cada pare o mare va col·locant la seva peça al voltant o a sobre de la pedra central, dient en veu alta quina aportació única o quina necessitat porta la seva família a la comunitat (Ex: **«Aporto l'alegria dels meus fills»**, **«Aporto el desig de fer amics»**, **«Porto la meva cansada rutina i cerco pau»**).
4. Quan totes les peces estan unides, es mostra com cada peça és imprescindible: si en traiem una, la construcció queda incompleta.

Conclusió: Ningú és sobrar a l'Església; tots som «pedres vives» necessàries per edificar la comunitat.

2.- OPCIÓ B: PROJECCIÓ DEL VIDEO

Testimoni Abdel i Nancy

És el d'un matrimoni de persones immigrants que, gràcies a l'acollida incondicional que els van dispensar a una parròquia, descobriren en l'Església una comunitat acollidora, en la qual va ser possible compartir la vida amb altres famílies. I a partir d'aquesta descoberta i d'anar coneixent en profunditat el Senyor, la seva fe, - al principi superficial i poc compromesa- va anar enfortint-se i amarant tots els aspectes de la vida.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTRAR LA SESSIÓ

Visualització d'un curtmetratge o recurs audiovisual sobre la comunitat i l'Església com a Cos de Crist: «L'Església: Poble de Déu i Cos de Crist»

Lección 52 Que es la Iglesia

Una Invitación para vivir en comunidad

Concilio Vaticano II - El hito que cambió la Iglesia

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

(Es convida a posar-se dret, s'encén un ciri i es llegeix directament de la Bíblia)

Lectura de la Primera Carta de sant Pau als Corintis (1Cor 12, 12-21.26-27):

«Així com el cos és un i té molts membres, i tots els membres del cos, tot i esser molts, formen un sol cos, així és també Crist. Perquè tots nosaltres hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos. [...] El cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu deia: "Com que no soc mà, no soc del cos", ¿deixaria per això de ser del cos? I si l'orella deia: "Com que no soc ull, no soc del cos", ¿deixaria per això de ser del cos? Si tot el cos fos ull, on seria l'oïda? Si tot fos oïda, on seria l'olfacte? Déu ha distribuït cada un dels membres en el cos tal com ha volgut. Si el conjunt fos un sol membre, on seria el cos? En canvi, hi ha molts de membres, però un sol cos. [...] Si un membre pateix, tots els membres pateixen amb ell; si un membre és honorat, tots els altres se n'alegren amb ell. Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist, i cadascun és un membre d'aquest cos.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Aquest text de Sant Pau a la comunitat de Corint és una de les al·legories teològiques més profundes i pràctiques del Nou Testament:

1. **La metall en un context de divisió:** La comunitat de Corint tenia problemes de rivalitat, enveges i grups enfrontats. Sant Pau utilitza la imatge de l'anatomia humana (el cos) per fer-los entendre que les diferències no han de separar, sinó **enriquir**.
2. **Unitat no és uniformitat:** Un cos fet només d'ulls o només de mans seria un monstre. De la mateixa manera, l'Església no vol que tothom sigui igual ni faci el mateix. La diversitat de dons, carismes, edats i sensibilitats és volguda per Déu.
3. **Interdependència i solidaritat:** Cap membre del cos pot dir a un altre: "no et necessito". Al cos humà, si et fa mal un dit del peu, tot el cos camina coix i pateix. Dins la comunitat cristiana passa exactament el mateix: el patiment d'una família (una malaltia, un dol, una crisi) o l'alegria d'una altra (un naixement, el baptisme d'un fill) afecta a tot el conjunt.
4. **Crist cap del Cos:** El cos no funciona sense el cap. Crist no és només un fundador del passat, sinó el cap viu que dona impuls, vida i coordinació a tots els membres.

Aplicació als pares: De vegades podem pensar que com a pares "no sabem prou de teologia" o que "no fem moltes coses a la parròquia". Sant Pau ens recorda que la teva presència com a pare o mare és un membre indispensable. La teva família és un òrgan vital per mantenir l'Església jove, bona i plena de vida.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treball en petits grups (3-4 persones):

Intercanvi d'experiències a partir d'aquestes qüestions:

1. Quina ha estat la teva experiència prèvia de l'Església o de la parròquia? Quines coses positives en destaquen i quines dificultats has trobat?
2. En quins moments de la teva vida familiar has sentit el suport d'una comunitat o d'altres persones de fe?
3. De quina manera creus que la nostra parròquia o grup de catequesi pot ser un lloc d'acollida i ajuda real per a l'educació dels teus fills?

11.- I PER ACABAR...

Recollida en plenari de les idees principals i missatge de síntesi:

- L'Església **no és un club reservat als «perfectes»**, sinó un hospital de campanya i una llar on tots som acollits com som.
- Anar a la parròquia per als sagraments dels fills (Baptisme, Confirmació, Eucaristia) no és un tràmit; és connectar la nostra família amb una xarxa de fe i amistat que ens acompanya tota la vida.
- La fe no es pot viure de manera aïllada. Necessitem altres famílies per compartir dubtes, celebracions i moments de pregària.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

L'acció familiar: «El maó de la nostra llar»

1. **Materials a emportar-se:** Cada família rep un full tallat en forma de maó de paper o tessella de mosaic.
2. **Activitat a casa:** Durant la setmana, els pares parlen amb els fills sobre el concepte de la "gran família de l'Església". Entre tots, dibuixen o escriuen a la cara del maó el **nom de la seva família** i un **valor o desig** que volen regalar a la comunitat (Ex: "*Família García-López: volem oferir solidaritat i xerrades amables*").
3. **Gest comunitari:** En la propera trobada o a la missa familiar, tots els maons s'enganxaran en un mural comú a l'entrada del temple que formarà la façana d'una Església feta amb els noms de totes les famílies.

TEMA 03

PREPARA EL CAMÍ

L'ADVENT I LA SENZILLESA DEL NADAL

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- **Finalitat:** Redescobrir el temps d'Advent (les 4 setmanes de preparació) no com una cursa de consum i estrès, sinó com un camí d'obertura del cor a l'estil de Maria i Josep.

- **Objectiu:** Acompanyar els pares a desfer-se del "renou" extern i digital per trobar el "Regal de Déu" en les coses senzilles de la vida familiar i aprendre a donar un «Sí» confiat a la vocació de ser pares.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Fulls de paper** i bolígrafs per a cada participant.
- **Un regal humil** i petit (un cor de fusta, una espelma petita o un senzill adorn).
- **Una campana**, un altaveu amb soroll de fons (tràfec, notificacions, reunions) i un ciri d'Advent.
- **Projector/pantalla** per als vídeos.
- **Bíblies** (o fulls amb el text de Lluc 1, 26-38).
- **Targetes en blanc** per al compromís final.
- **Cafè**, te, suc i galetes per al moment d'acollida dels pares.

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

(Part comuna: Pares i fills junts, preferiblement a l'exterior)

EL JOC DE «L'EQUIPATGE D'ADVENT» (El filtre del que és essencial)

- **Desenvolupament:** Es demana a tres voluntaris que surtin al centre. A cadascun se li lliura una motxilla buida. El grup de pares comença a llançar-los ràpidament objectes que representen els compromisos de desembre: paquets de regal buits, agendes, telèfons, adorns, llistes de la compra, caixes de torrons, etc. Els voluntaris han d'intentar ficar-ho tot dins la motxilla sense que res caigui a terra, fins que és impossible sostenir més coses i tot s'ensorra.
- **Reflexió inicial:** Aquesta és la sensació de moltes famílies al desembre: estem tan carregats de coses secundàries que no tenim mans ni espai lliure per acollir allò que és realment important. L'Advent és precisament el temps per fer espai i buidar la motxilla.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'invocació a l'Esperit Sant

(Tots junts, abans de separar-nos en els grups de nins i de pares)

(S'encén una espelma de la corona d'Advent)

«Senyor Jesús, que véns a habitar entre nosaltres en la senzillesa d'una menjadora: Enmig d'aquest temps de pressa, soroll i garlandes, t'demanem que facis silenci en els nostres cors. Com Maria en l'Anunciació, dona'ns la gràcia d'escoltar la teva veu enmig del dia a dia. Ensenya'ns a preparar la nostra llar no només amb llums exteriors, sinó amb la llum del teu amor, la paciència i el perdó mutu.

Vine, Senyor Jesús, i naix a la nostra família. Amén.»

2.- Cant complementari

Cançó: El único rey

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

L'Advent és un període de quatre setmanes que l'Església ens regala abans de Nadal. No és un temps d'espera passiva, sinó de preparació activa del cor. Però sovint, el Nadal modern s'ha convertit en una època d'esgotament: compres, sopars d'empresa, compromisos i consumisme.

Mentre el món ens demana **FER** moltes coses, l'Advent ens convida a **REBRE**. L'experiència de la Verge Maria i de Sant Josep ens mostra un camí diferent: Déu no busca palaus ni grans campanyes de màrqueting; entra al món a través de la senzillesa d'una llar acollidora i del «Sí» confiat d'uns pares.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- OPCIÓ A: DINÀMICA: «EL RENOU I EL SILENCI»

La Llista i el Desordre (Renou Exterior)

- Es demana a cada pare i mare que escrigui ràpidament dues llistes en un full:
 - La llista del fer nadalenc:** Totes les tasques, compres, visites, àpats, compromisos escolars, etc., que tenen pendants.
 - La llista del sentir nadalenc:** Les emocions o pressions que els genera aquesta organització (estrès, alegria forçada, nostàlgia, esgotament).
- Diàleg breu:** Quina llista és més llarga? Quin soroll genera aquest desordre a la llar? Enmig d'aquest renou, on queda el naixement que estem esperant?

2.- OPCIÓ B: DINÀMICA: «EL REGAL AMAGAT»

El Regal Amagat (Silenci Interior)

- Prèviament s'ha col·locat un regalet molt petit i humil (ex. un cor de fusta o una espelma petita) en un lloc obvi de la sala però fàcilment passat per alt (sobre un llibre, a la cantonada d'una taula).
- Es demana als pares que tanquin els ulls durant un minut en silenci absolut. Després els obren i se'ls demana que cerquin (sense aixecar-se) el regal de Nadal més petit que hi ha a la sala.

3. **Reflexió:** Era obvi, però la seva senzillesa el feia invisible. El «renou» de la nostra vida ens impedeix veure el «Regal de Déu» que ja és a casa nostra: en la mirada dels fills, en la disponibilitat dels fills, amb la senzillesa de la vida, en la pau d'una conversa.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projecció i visualització de vídeos per a la reflexió:

Si cuidas las palabras, el lenguaje cuidará de ti (Luis Castellanos)

La importancia de las palabras (Por 13 razones)

Familiarizados (Anunci IKEA Nadal 2018)

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 1, 26-38):

«El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

--Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.

Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué:

--No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

--Com podrà ser això, si jo sóc verge?

L'àngel li respongué:

--L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

--Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

I l'àngel es va retirar.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Aquest text de l'Anunciació és el cor teològic de l'Advent i conté fons doctrinals i patristiques claus:

1. El «Sí» com a Nova Eva (La reparació del llinatge):

- **La tesi dels Pares de l'Església (Sant Ireneu i Sant Justí):** Hi ha un paral·lelisme directe entre Eva i Maria. Eva, en un jardí de delícies, per la seva desobediència (el seu "No" a Déu), va lligar el nus del pecat i la por per a la humanitat (Gn 3). Maria, a la seva humil llar de Natzaret, per la seva obediència (el seu "Sí" o *Fiat*), **deslliga el nus de la desobediència d'Eva** i obre les portes a la salvació (Lc 1).
- **Aplicació als pares:** En la vida familiar hi ha "nusos" que es lliguen quan diem "No" a Déu (per orgull, esgotament o manques de perdó). El «Sí» diari i humil dels pares en l'educació i el matrimoni deslliga aquests nusos i fa entrar la gràcia a la llar.

2. El «Sí» com a model de fe incondicional:

- **La llibertat humana i la gràcia:** Déu no s'imposa per la força. Respecta la llibertat de Maria i espera el seu consentiment lliure per encarnar-se (Catecisme, n. 488).
- **El mèrit de la fe:** Maria no diu "Sí" perquè ho entengui tot perfectament (de fet pregunta «**Com podrà ser això?**»), sinó perquè confia plenament en qui li ho demana: «**Perquè per a Déu no hi ha res impossible**» (v. 37).

3. La paternitat i maternitat com a Anunciació contínua:

Ser pare o mare és una Anunciació constant. Sovint Déu ens demana coses que superen els nostres plans: sacrificis, paciència infinita, el perdó quan no sembla merescut. Maria ens ensenya que la fe no consisteix a controlar-ho tot, sinó a lliurar el control a Déu amb la certesa que Ell compleix les seves promeses.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treball en petits grups (3-4 persones):

Compartir a partir de les qüestions següents:

1. Quin és el «renou» o la font d'estrès principal que sol amenaçar la pau de la vostra família durant les Festes de Nadal?
2. De quina manera les paraules que fem servir a casa (com dèiem al vídeo de Luis Castellanos) poden ser un «Sí» que construeix o un «No» que desanima els nostres fills?

- Quins «nusos» de la nostra vida familiar necessiten ser deslligats aquest Advent amb la paciència i el perdó?

11.- I PER ACABAR...

Síntesi en plenari i idees per al cor:

- El regal més gran del Nadal **no es compra ni s'embolica amb paper refinat**; és la presència de Jesús enmig de nosaltres.
- No busquem un Nadal «perfecte» d'anunci publicitari, sinó un Nadal «real» com el de Betlem: senzill, humil i ple d'amor familiar.
- Com Maria, diguem «Sí» a ser presència de Déu per als nostres fills enmig de les nostres febleses.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

(Element creatiu afegit per a la vida diària)

L'acció familiar: «El compromís del Sí (Aturar per Acollir)»

- Material:** Cada pare i mare rep una targeta o nota en blanc.
- Instrucció:** Aquesta vegada no s'escriu una llista de coses per *fer*, sinó una llista de coses per **aturar o treure** per poder dir «Sí» a la família i a Déu.
- Exemples concret de compromís:**
 - «Aquest Nadal em comprometo a treure una activitat social per tenir una tarda lliure de pijama i jocs en família, sense planificar» (Aturar l'activisme).
 - «Em comprometo a silenciar el mòbil durant els sopars per tenir converses reals amb els meus fills» (Aturar el soroll digital).
 - «Em comprometo a dedicar 10 minuts al dia davant el pessebre o la corona d'Advent per pregar en silenci» (Aturar l'ansietat consumista).
- Guardar el recordatori:** Cada pare guarda la targeta a la seva cartera com a recordatori que el millor regal d'aquest Nadal és l'espai lliure que obrim a Déu a la menjadora de la nostra llar.

TEMA 04

ELS SAGRAMENTS DE LA INICIACIÓ CRISTIANA

NÉIXER, CRÉIXER I ALIMENTAR-SE: ELS TRES PASSAPOTS DE LA VIDA CRISTIANA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- **Finalitat:** Comprendre els sagraments d'iniciació cristiana no com tres esdeveniments aïllats o meres festes socials, sinó com un procés unitari i vital de trobada amb Jesucrist.
- **Objectiu:** Descobrir la continuïtat pedagògica i espiritual entre el Baptisme (nàixer a la fe), la Confirmació (rebre la força per créixer) i l'Eucaristia (el pa de vida que ens alimenta cada diumenge).

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Tres símbols** fonamentals sobre una taula central amb les portes d'un tríptic:
 1. Un **gerro amb aigua** transparent i una conca (Baptisme).
 2. Un frasc de vidre amb **oli d'oliva** i essència d'aroma de perfum (Confirmació/Crisma).
 3. Un **pa rodó de pagès** i un calze o copa amb vi (Eucaristia).
- Un **certificat de naixement** simbòlic o un "passaport espiritual" per a cada participant.
- **Projector** i altaveus per al vídeo.
- **Bíblies** (o fulls amb el text evangèlic de Joan 3, 3-8 / Joan 6, 51-56).

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

El joc de «Les 3 etapes del viatge vital»

Desenvolupament: Se sol·liciten 3 voluntaris del grup de pares i se'ls entrega una maleta buida. L'animador els presenta tres reptes ràpids:

1. *El primer voluntari* ha de trobar en una bústia el seu «Document d'Identitat» (simbolitza el Naixement/Baptisme).
2. *El segon voluntari* rep un kit d'eines i una brúixola, i ha de superar un petit circuit d'obstacles a la sala (simbolitza la Maduresa/Confirmació).
3. *El tercer voluntari* ha de seure a la taula i compartir un pa amb la resta del grup per reposar forces després del trajecte (simbolitza l'Aliment/Eucaristia).

Reflexió inicial: En la vida biològica, primer naixem, després creixem i ens fem forts, i necessitem menjar cada dia per mantenir-nos vius. De la mateixa manera, en la vida de l'esperit, Déu ha dissenyat tres sagraments que responen exactament a aquestes tres necessitats vitals.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'invocació a l'Esperit Sant

(Tots junts, abans de separar-nos en els grups de nins i de pares)

«Senyor Jesucrist, tu vas voler acompanyar tots els moments de la nostra vida mitjançant els signes humils i profunds dels sacraments. Et donem gràcies pel Baptisme que ens va fer fills de Déu i membres de la teva Església. Et demanem que l'Esperit Sant que vam rebre a la Confirmació renovi la nostra fe, i que l'Eucaristia sigui sempre el pa que uneix i sosté la nostra llar. Obre el nostre cor per acompanyar amb alegria els nostres fills en aquest camí d'iniciació. Amén.»

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

Els sacraments d'iniciació cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) són els fonaments de tota la vida cristiana. De vegades els veiem com «etapes que s'han de complir» per compromís social, però en realitat són l'itinerari pel qual una persona s'incorpora plenament al Cos de Crist:

1. **Baptisme (Néixer):** És la porta d'entrada. Ens renta del pecat original, ens fa fills de Déu i ens integra a la gran família de l'Església.
2. **Confirmació (Créixer):** És la plenitud del Baptisme. L'Esperit Sant ens confirma, ens dona la seva força i ens fa testimonis adults de la fe enmig del món.
3. **Eucaristia (Alimentar-se):** És la font i la cimera de tota la vida cristiana. A la Missa no recordem un fet passat, sinó que Jesús se'ns dona com a aliment real per al nostre viatge.

Aquests tres sacraments no són "fites acabades", sinó una font viva a la qual la família pot acudir cada dia.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

DINÀMICA: «L'ESTACIÓ DELS 3 SENTITS»

Els pares es divideixen en tres petits grups i rotaran breument per tres taules o espais experiencials:

1. **Estació de l'Aigua (El Baptisme):** Cada pare toca l'aigua d'una conca i fa el senyal de la creu sobre el front de la persona del seu costat, tot dient: «Recorda que ets fill estimat de Déu».
2. **Estació del Perfum (La Confirmació):** Es passa un bol amb oli d'oliva barrejat amb aroma de nard o perfum (oli del Crisma). Cada pare ungeix el palmell de la mà del company i sent la fragància. *Reflexió:* «El cristià està cridat a deixar un bon olor a l'amor de Déu a la seva llar».
3. **Estació del Pa (L'Eucaristia):** Un pa gran es parteix a la meitat i es reparteixen trossos entre els pares per menjar-se'l junts. *Reflexió:* «El pa sol no té sentit si no és per ser compartit a la taula».

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

1.- Recursos audiovisuals:

«Los Sacramentos de Iniciación - Hermano Zeferino 12 videoclip»

Tema 6: Los sacramentos de iniciación cristiana parte 1

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Introducció a l'evangeli

Abans d'escoltar la Paraula de Déu, us convido a fer un petit silenci interior.

Sentirem unes paraules de l'Evangeli de sant Joan molt especials i profundes. En elles, Jesús no ens parla de teories complexes ni de lleis estrictes; ens parla de les coses més bàsiques i vitals de la nostra existència: **el néixer i el menjar**.

D'una banda, Jesús li diu a Nicodem que per viure de veritat no n'hi ha prou amb nèixer del ventre de la mare; cal «néixer de dalt», nèixer de l'aigua i de l'Esperit, que és el que va passar el dia del baptisme dels vostres fills.

I d'altra banda, Jesús es presenta com el «Pa de Vida». Així com no podríem mantenir els nostres fills sans si no els donéssim d'alimentar cada dia, Jesús ens recorda que el nostre cor i la nostra fe també tenen gana, i que Ell mateix és l'aliment que se'ns dona a l'Eucaristia per sostenir les nostres famílies.

Obrim, doncs, bé les orelles i el cor per escoltar com Déu té un pla d'amor per a cadascun de nosaltres.

2.- Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jo 3, 3-6 i Jo 6, 51.54.56):

«Jesús va dir a Nicodem: «En veritat, en veritat et dic: Ningú no pot veure el Regne de Déu si no neix de dalt». Nicodem li diu: «Com pot nèixer un home sent vell? ¿És que pot entrar una altra vegada al ventre de la seva mare i nèixer?». Jesús va respondre: «En veritat, en veritat et dic: Ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit. Allò que neix de la carn és carn, però allò que neix de l'Esperit és esperit». [...] «Jo soc el pa viu baixat del cel. Qui mengi d'aquest pa, viurà per sempre; i el pa que jo vaig a donar és la meva carn per a la vida del món. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell».

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

En aquests passatges del quart evangeli, Sant Joan ens mostra el fonament teològic i sacramental de la vida cristiana:

1. **El diàleg amb Nicodem (Nàixer de l'Aigua i de l'Esperit):** Nicodem és un personatge que cerca Jesús de nit; representa la teologia racional que no acaba d'entendre la novetat de l'Evangeli. Jesús li parla d'un «segon naixement». El naixement biològic ens dona la vida terrenal (*la carn*), però el **Baptisme i la Confirmació** (*l'aigua i l'Esperit*) ens donen la vida divina. L'aigua neta el pecat i l'Esperit comunica una vida nova que no s'acaba amb la mort.
2. **El discurs del Pa de Vida (Jo 6):** En el capítol 6 de Sant Joan, Jesús fa una declaració escandalosa per als oients jueus: no només promet un pa que treu la gana física (com el manà del desert), sinó que ofereix la seva pròpia persona com a aliment. La paraula grega utilitzada per menjar (*trogon*) fa referència a un acció real, física i concreta: l'**Eucaristia** no és un símbol buit, sinó la presència real de Jesucrist que es deixa «menjar» per transformar-nos des de dins.
3. **La unitat de l'itinerari:** El naixement espiritual (aigua) rep la seva confirmació i plenitud en la força de l'Esperit, i es manté viu gràcies a l'aliment quotidià del Pa eucarístic.

Aplicació als pares: Com a pares, ens preocupem per la salut física, l'educació i l'alimentació dels fills. Aquests textos ens recorden que els nostres fills tenen també un "cor espiritual" que necessita nàixer a la gràcia, enfortir-se en la fe i alimentar-se del Pa de la comunitat per no quedar buit davant les dificultats del món.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treball en petits grups (3-4 persones):

Compartir a partir d'aquestes preguntes:

1. Quin record o significat conserva la teva família del dia del Baptisme dels teus fills?
2. Quin és el sacrament que et resulta més difícil d'entendre o de viure en el dia a dia (Baptisme, Confirmació o Eucaristia) i per quina raó?
3. De quina manera com a pares puguem ajudar els fills a entendre que anar a la Missa dels diumenges és anar a fer un «àpat de família» amb Jesús?

11.- I PER ACABAR...

Síntesi en plenari:

- Els sacraments **no són premis per a les persones bones**, sinó medecines i aliments per a aquells que necessiten la força de Déu.

- El Baptisme ens va fer fills; la Confirmació ens fa valents; l'Eucaristia ens fa germans asseguts a la mateixa taula.
- El millor testimoni que els pares poden donar als fills és viure aquests sagraments amb alegria i naturalitat a la llar.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

L'acció familiar: «El Passaport Espiritual de la Llar»

1. **Materials:** Es lliura a cada família una petita cartolina o díptic dissenyat com un «Passaport de la Fe».
2. **Activitat a casa:** Durant la setmana, els pares s'asseuen amb els fills i cerquen les dades i fotografies del Baptisme de cadascun (data del baptisme, nom de la parròquia, padrins).
3. **Conversa:** Els pares expliquen als fills per què van decidir batejar-los quan eren petits i escriuen junts una petita pregària d'acció de gràcies en el passaport.
4. **Devolució:** Aquest passaport es portarà a la parròquia a la propera trobada per beneir-lo i recordar la data del Baptisme com «el segon aniversari» de cada membre de la família.

TEMA 05

LES TEMPTACIONS

AFRONTAR EL DESERT QUOTIDIÀ I LES SEDUCCIONS DEL MÓN

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- **Finalitat:** Reconèixer que la temptació no és un pecat en si mateixa, sinó una realitat humana que Jesús va experimentar directament i de la qual podem aprendre a sortir enfortits.

- **Objectiu:** Identificar les tres grans temptacions actuals (el consumisme/materialisme, el poder/control sobre els altres i la cerca d'èxit o reconeixement immediat) i descobrir com la Paraula de Déu i la fe ens ajuden a protegir la llar i l'educació dels fills.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Tres cartells o caixes** que representin les tres temptacions actuals:
 1. *El Pa*: Un paquet de xip / dolços o un símbol d'immediateza i consum.
 2. *El Poder*: Un comandament a distància o una corona de paper.
 3. *L'Èxit/Ego*: Un telèfon mòbil amb la pantalla de notificacions o un mirall.
- Un **plat de sorra** del desert o un ciri encès al centre.
- **Targetes** de paper en forma de roca i bolígrafs.
- **Projector** i altaveus per al vídeo.
- **Bíblies** (o fulls amb el text de Mt 4, 1-11 / Lc 4, 1-13).

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

EL JOC DE «LA TRAMPA DE L'ESQUER»

Desenvolupament: S'organitza una dinàmica ràpida on l'animador posa al centre de la sala diversos objectes molt cridaners (xocolata, un premi immediat, un val de descompte o la promesa de «no fer cap tasca»). L'animador posa unes regles del joc molt senzilles, però mentre explica una història, intenta distreure i "seduir" els participants perquè incompleixin la regla per aconseguir el premi abans que els altres.

- **Reflexió inicial:** La temptació gairebé mai es presenta com una cosa desagradable o dolenta, sinó com una cosa molt atractiva que ens promet una drecera fàcil cap a la felicitat, amagant-ne les conseqüències reals.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Gest inicial: Fem el senyal de la creu ben a poc a poc, sentint cada paraula: «En el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant».

2.- Pregària inicial:

(S'encén el ciri central i es fa un moment de silenci)

«Senyor Jesucrist, que vas ser conduït per l'Esperit al desert i vas experimentar en la teva pròpia carn la feblesa i la temptació: Et demanem que ens obris els ulls per reconèixer les enganxadors del nostre món actual. Ensenya'ns a no cercar dreceres fàcils en l'educació dels nostres fills ni en la nostra vida diària. Que la teva Paraula sigui la nostra força i la nostra llum quan ens sentim cansats o desorientats. No ens deixis caure en la temptació i allibera'ns de tot mal. Amén.»

3.- Cant d'acollida conegut per la comunitat.**5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA**

Quan parlem de «temptació» sovint pensem en coses llunyanes o dramàtiques. Tanmateix, les temptacions de Jesús al desert (Mateu 4, 1-11 / Lluc 4, 1-13) són una anàlisi teològica i psicològica perfecta de les seduccions de tots els temps.

El dimoni no intenta destruir Jesús amb violència, sinó desviant-lo de la seva missió d'amor i servei mitjançant tres propostes aparentment raonables:

1. **La temptació de tenir (El Pa):** Convertir pedres en pa. Resoldre les necessitats materials per sobre de tot.
2. **La temptació de poder (El Dominar):** Aconseguir el control dels regnes del món a canvi d'adorar el que no és Déu.
3. **La temptació d'aparentar (L'Èxit/Ego):** Tirar-se daltabaix del temple per ser admirat i forçar Déu a fer un miracle.

Aquestes tres mateixes temptacions es tradueixen avui directament en les pressions que viuen les nostres famílies.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA**1.- OPCIÓ A: DINÀMICA «LA MOTXILLA QUE PESA»****Material:**

- Una motxilla buida.
- Unes quantes pedres grosses (o llibres pesats).
- Una ampolla d'aigua i un mapa (o una brúixola).

Acció:

1. Demanem a un voluntari que es posi la motxilla buida. Diguen: **«Estem començant el camí de la Quaresma, que és com una excursió cap a la gran festa de la Pasqua».**
2. Ara, anem posant pedres dins la motxilla representant les temptacions:
 - **Pedra 1 (Tenir):** "Aquesta pedra és quan només pensem en comprar coses". (Posem una pedra).

- **Pedra 2 (Fama):** "Aquesta és quan volem ser sempre el centre d'atenció i que tothom ens digui que som els millors". (Posem una altra pedra).
 - **Pedra 3 (Poder):** "Aquesta és quan volem manar i que es faci sempre el que nosaltres volem". (Posem la tercera pedra).
3. Demanem al voluntari: "**Com pesen aquestes pedres? Podries caminar gaire estona així? T'ajuden a arribar a la meta o et cansen?**".

Reflexió: Les temptacions són com aquestes pedres: ens fan anar lents, ens cansen i ens fan mirar a terra. Jesús, al desert, ens ensenya a **treure'ns les pedres de la motxilla** per portar només el que és important: l'aigua (la vida) i el mapa (la Paraula de Déu).

2.- OPCIÓ B: DINÀMICA: «EL MIRALL DE LES TRES TRAMPES MODERNES»

Es presenten tres situacions quotidianes de les famílies d'avui i es demana als pares que identifiquin amb quina temptació de Jesús es relaciona:

1. **La trampa del materialisme immediat (El Pa):** «I si li compro immediatament tot el que demana el meu fill per tal que no plori o no em molesti?». *Reflexió:* Confondre satisfer els desigs materials amb donar amor.
2. **La trampa del control i l'autoritarisme (El Poder):** «A casa meva es fa el que jo dic 'perquè ho dic jo', sense escoltar ni diàleg». O la temptació oposada: deixar-nos dominar pel ritme de vida i la feina.
3. **La trampa del 'què diran' i les xarxes socials (L'Aparentar):** «Necessito que la meua família sembli perfecta davant dels altres, encara que per dins estiguem esgotats o distanciats».

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Historias de la Biblia - Jesús es tentado

Man (Steve Cutts)

El consumismo en el mundo animado

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Introducció a l'evangeli

Anem a escoltar la lectura de l'Evangeli de les temptacions de Jesús. Abans de fer-ho, us convido a mirar aquest text no com una història antiga o un conte, sinó com un mirall de la nostra pròpia vida. Jesús, abans de començar la seva missió pública, va passar quaranta dies al desert. Tenia fam, estava cansat i se sentia sol. És precisament en aquests moments de feblesa quan apareix el temptador, oferint-li solucions ràpides, dreceres i poders.

Escoltem amb atenció com respon Jesús, perquè les seves respostes són les mateixes eines que nosaltres necessitem avui per protegir la pau de la nostra llar.»

2.- Lectura del text bíblic: De l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4, 1-11):

«Aleshores l'Esperit va conduir Jesús al desert perquè el diable el temptés. Jesús dejunà quaranta dies i quaranta nits, i al final va tenir fam. El temptador se li acostà i li digué:

--Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.

Però ell li va respondre:

--L'Escriptura diu: «L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu».

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el posa al punt més alt del temple i li diu:

--Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. Diu l'Escriptura: «Donarà ordre als seus àngels, i et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres».

Jesús li contestà:

--També diu l'Escriptura: «No temptis el Senyor, el teu Déu».

Després el diable se l'enduu dalt d'una muntanya molt alta, li mostra tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu:

--Et donaré tot això si et prosternes i m'adores.

Li diu Jesús:

--Ves-te'n, Satanàs! Diu l'Escriptura: «Adora el Senyor, el teu Déu, serveix-lo només a ell».

Llavors el diable el va deixar, i vingueren uns àngels i l'assistien.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Aquest és un dels passatges més densos i significatius del Nou Testament. Narra el moment en què Jesús, abans de començar la seva vida pública, és posat a prova.

1. El Context: El Nou Israel

El número **40** (quaranta dies i quaranta nits) és clau. No és només una xifra cronològica, sinó un símbol bíblic que evoca els **40 anys que el poble d'Israel va passar al desert**.

- **El paral·lelisme:** Mentre que Israel va fallar i va caure en la queixa i la idolatria al desert, Jesús apareix com el "Nou Israel" que roman fidel a Déu.

- **La guia de l'Esperit:** El text subratlla que Jesús és conduït per l'Esperit. La temptació no és un accident, sinó una prova necessària per validar la seva missió.

2. Anàlisi de les Tres Temptacions

El diable ataca tres dimensions fonamentals de la condició humana i messiànica:

Temptació	L'Atac	La Resposta de Jesús	Significat Teològic
Les Pedres en Pans	La fam física i el desig de satisfacció material immediata.	« <i>L'home no viu només de pa...</i> » (Cita a Deut. 8,3).	Jesús es nega a fer servir els seus poders per a benefici propi. Prioritza la voluntat de Déu sobre les necessitats biològiques.
El Temple (Tirar-se)	La recerca de prestigi, èxit espectacular i "obligar" a Déu a actuar.	« <i>No temptis el Senyor, el teu Déu</i> » (Cita a Deut 6,16).	Confiar en Déu no significa posar-lo a prova amb imprudències per forçar un miracle.
La Muntanya (Poder)	L'ambició política, el poder absolut i la idolatria.	« <i>Adora el Senyor, el teu Déu...</i> » (Cita a Deut. 6,13).	El Regne de Jesús no es construeix mitjançant el domini mundà o pactes amb el mal, sinó mitjançant el servei.

3. L'ús de l'Escriptura

Un detall fascinant d'aquest text és el **duel de cites bíbliques**:

- **El Diable també coneix la Bíblia:** En la segona temptació, el temptador cita el Salm 91 per intentar confondre Jesús. Això demostra que la Paraula de Déu pot ser manipulada si se'n treu el context.
- **Jesús com a Mestre de la Torà:** Jesús respon a totes les temptacions citant el llibre del **Deuteronomi**. En fer-ho, se situa com el profeta que compleix la Llei perfectament.

4. Conclusió Teològica

El relat no intenta dir-nos simplement que «Jesús va ser fort», sinó que **Jesús és el Messies que venç on Adam i Israel van fracassar**.

1. Venç la concupiscència de la carn (pa).
2. Venç l'orgull (temple).
3. Venç la set de poder (reialmes del món).

Al final, el servei dels àngels confirma la seva identitat divina: en no voler arrabassar el poder per la força, rep la glòria per la seva obediència.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Podem traduir les tres temptacions al «llenguatge de casa»:

A. La temptació del "Ho vull ara mateix!" (Tenir)

- **A casa:** És la rabieta o l'ansietat de l'adult per tenir l'últim model de mòbil o cotxe. És creure que "tenir coses" ens fa "ser més feliços".
- **L'antídot:** El **compartir**. En Quaresma, ensenyem als infants que el pa té millor gust quan es parteix a trossos per als altres.
- **Pregunta per al diàleg:** *Quina cosa material em treu la pau si no la tinc?*

B. La temptació del "Mireu-me tots!" (Fama)

- **A casa:** És el voler que els nostres fills siguin "els millors" només per presumir nosaltres, o buscar l'aplaudiment constant i el "m'agrada" a les xarxes socials.
- **L'antídot:** El **servei amagat**. Fer el llit d'un germà sense que se n'assabenti, recollir la taula sense que ens ho demanin. Fer les coses per amor, no per la medalla.
- **Pregunta per al diàleg:** *Faig les coses perquè em vegin o per ajudar de debò?*

C. La temptació del "Aquí mano jo!" (Poder)

- **A casa:** És quan perdem la paciència i volem imposar la nostra voluntat pel crit o la força. És la supèrbia de creure que sempre tenim la raó i que els altres han de fer el que nosaltres diguem "perquè sí".
- **L'antídot:** La **humilitat**. Saber demanar perdó (pares a fills i fills a pares). La veritable autoritat neix de l'estimació, no del comandament.
- **Pregunta per al diàleg:** *Quan va ser l'última vegada que vaig demanar "per favor" o vaig dir "ho sento" a casa?*

1. Preguntes per al Treball individual

TENIR: Quina cosa material em treu la pau si no la tinc?

FAMA: Faig les coses perquè em vegin o per ajudar de debò?

PODER: Quan va ser l'última vegada que vaig demanar "per favor" o vaig dir "ho sento" a casa? Què podem fer a casa per celebrar la Quaresma

2. Posada en comú

Posada en comú breu: No cal que tots parlin, però sí que tu arrebles un parell d'idees de la sala per tancar-les amb una síntesi teològica i pastoral.

Intercanvi de reflexions a partir d'aquestes preguntes:

1. Quina d'aquestes tres temptacions (materialisme/tenir, control/poder, o imatge/aparentar) sents que ataca més la pau o la convivència de la teva llar?
2. En quins moments de cansament o estrès com a pares sentim la temptació de prendre "dreceres fàcils" en l'educació dels fills?
3. Quines "eines" o valors de la fe ens poden ajudar a resistir la pressió del consumisme i les xarxes socials a casa nostra?

3. Dinàmica Suggestiva: «Les Petjades»

Si el format de la reunió ho permet, podeu lliurar-los un petit paper amb forma d'empremta i demanar-los que escriguin: **«Quin és el primer pas concret que la nostra família pot fer aquesta quaresma per seguir Jesús de prop?»**

11.- I PER ACABAR...

Síntesi en plenari:

- Sentir temptacions o feblesa **és del tot natural**; fins i tot Jesús en va tenir. La clau no és no tenir-ne, sinó saber a qui demanem ajuda quan arriben.
- En l'educació dels fills, el camí de l'Evangeli sol ser el més lent i pacient, però és l'únic que dona fruits de felicitat real.
- La fe i la pregària en família són com l'entrenament que ens permet estar forts quan venen les tempestes del dia a dia.
- Es posa una música suau i es crea un ambient de silenci.

«Senyor, dona'ns un cor com el de Jesús: que no es deixi enganyar per les coses que brillen però no il·luminen. Que la nostra família sigui un lloc on l'Esperit ens guiï, on el compartir venci al tenir i on el servei sigui la nostra alegria més gran. Amén.»

Beneeix les nostres cases, la nostra feina i la nostra illa, i que l'Esperit Sant ens guiï en cada passa que fem. **Amén.**

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

Proposem a les famílies crear un petit espai a casa durant aquesta setmana:

- Posar una mica de **sorra** en un plat i una **creu**.
- Cada vegada que algú venci una "temptació" (no enfadar-se, compartir un dolç, ajudar a casa), pot posar una petita **flor de paper** sobre la sorra.
- Al final de la Quaresma, el desert haurà florit.

TEMA 06

ELS MENJARS DE JESÚS

ASSEGUTS A LA MATEIX TAULA: ON DÉU CELEBRA LA VIDA I NO EXCLOU NINGÚ

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- **Finalitat:** Comprendre que els menjars de Jesús no eren simples trobades socials o gestos de cortesia, sinó el signe més clar de la irrupció del Regne de Déu: una taula oberta on es manifesta la misericòrdia, la fraternitat i el perdó sense condicions prèvies.

- **Objectiu:** Ajudar els pares i mares a redescobrir la taula familiar com un espai sagrat d'acollida, diàleg i reconciliació, superant els esquemes de judici o d'exclusió que sovint colpegen les relacions humanes.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- Una **taula parada** al centre amb unes gots, un estovalles, pa de pagès tallat i raïm o fruita.
- Veus o **targetes de personatges** (un recaptador d'impostos, un fariseu, una dona pecadora, un malalt, un apòstol).
- Una **estovalles blanca** gran on els pares puguin escriure o dibuixar.
- **Projector** i altaveus per al vídeo.
- **Bíblias** (o fulls amb els textos de Lluc 5, 27-32 i Lluc 14, 15-24).

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

EL JOC DE «LA CADIRA BUIDA I EL LLOC RESERVAT»

Desenvolupament: Es disposa un cercle de cadires on hi ha menys cadires que participants. S'inicia una dinàmica de moviment, però amb una norma especial: cada cadira té un cartell amb una "etiqueta social" o d'exigència (ex.: «Només per als qui no es equivoquen mai», «Només per als qui tenen la vida ordenada», «Només per als elegants», «Reservat a la gent important»). Quan la música s'atura, la majoria de pares es troben que no compleixen les condicions per seure en cap cadira. En aquell moment, l'animador treu tots els cartells i en posa un de sol al centre: «Taula de Jesús: reservat per als qui necessiten amor i perdó».

- **Reflexió inicial:** En el món de l'època de Jesús (i en el nostre), per seure a certs llocs cal complir molts requisits de prestigi o puresa. Jesús, en canvi, trenca aquestes etiquetes i transforma la taula en el lloc de la trobada i la reconciliació.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

1.- Pregària d'obertura:

(Es beneeix la taula central i el pa)

«Senyor Jesucrist, tu que vas compartir el pa i el vi amb tota mena de persones: amb amics, fariseus, publicans i pecadors: Ensenya'ns el valor profund de la comensalitat, on ningú se sent estranger ni jutjat. Fes que la taula de la nostra llar sigui un reflex del teu banquet mesiànic, un lloc on es comparteixi no només el menjar, sinó la paciència, l'escolta i el perdó. Beneeix la nostra trobada i ajuda'ns a preparar un espai per a tu a les nostres vides. Amén.»

2.- Cant d'inici: qualsevol cant meditatiu d'escolta de la Paraula.

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

En la cultura d'Orient Mitjà en temps de Jesús, compartir la taula (*la comensalia*) no era un fet banal: era un acte religiós i social de primera magnitud. Seure a la mateixa taula significava establir un lligam de fraternitat, pau, puresa i comunió de vida.

Els fariseus de l'època creien en la «salvació per segregació» (separar el pur de l'impur, mantenir distància amb els pecadors per no contaminar-se). Però Jesús introdueix una revolució desconcertant: la «salvació per associació». Jesús va a buscar els marginats, accepta les invitacions dels publicans i seu a menjar amb els considerats "impurs".

Per a Jesús, **el banquet és la millor imatge del Regne de Déu** (Isaïes 25, 6-8). A les seves taules es fa present la misericòrdia de Déu, que no demana mèrits previs per acollir, sinó que acull per sanar i transformar el cor.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

DINÀMICA: «L'ESTOVALLES DE LES NOSTRES CONVERSES»

1. Es desplega una estovalles de paper blanca al centre de la sala i es reparteixen retoladors de diferents colors.
2. Es demana als pares que escriguin en un costat de la estovalles quines coses o actituds "manten en silenci o arruïnen" l'ambient de la taula familiar avui dia (ex.: *els mòbils, la pressa, els crits, les queixes, els reprotxes*).
3. Al costat oposat, escriuen quines actituds de Jesús voldrien convidar a la taula de casa seva (ex.: *l'escolta, l'agraïment pel menjar, el perdó, l'alegria, el diàleg tranquil*).
4. **Conclusió:** Com va dir Albert Schweitzer, «El problema del sopar de Jesús és el problema de la mateixa vida de Jesús». Convertir el nostre menjador en la taula de Jesús canvia la vida familiar.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Explicació del text:

Anem a llegir el fragment de l'Evangeli segons sant Lluc on es narra la crida de Leví (el futur apòstol Mateu) i el gran banquet que va organitzar a casa seva.

Leví era un publicà, un recaptador d'impostos per als romans; en la societat jueva era considerat un traïdor i un pecador públic amb qui ningú de bé s'asseuria a menjar. Fixem-nos bé en la reacció de Jesús: en lloc de jutjar-lo o allunyar-se'n, entra a casa seva i se seu a la seva taula.

Escoltem amb atenció la protesta dels fariseus i la resposta il·luminadora de Jesús que defineix tota la seva missió.»

2.- Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc (Lc 5, 27-32):

«En aquell temps, Jesús va veure un publicà que es deia Leví, assegut al despatx de recaptació de tributs, i li va dir:

--Segueix-me.

Ell, deixant-ho tot, es va aixecar i el va seguir.

Leví li va oferir un gran banquet a casa seva, i hi havia un gran nombre de publicans i d'altres que eren a taula amb ells. Els fariseus i els seus escribes protestaven i deien als deixebles de Jesús:

--Per què menges i bebes amb els publicans i els pecadors?

Jesús els va respondre:

--No tenen necessitat de metge els qui estan sans, sinó els qui es troben malament. No he vingut a cridar els justos a la conversió, sinó els pecadors.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Aquest relat de la crida de Leví conté fons teològics i socials fonamentals per entendre l'Evangeli de Lluc:

1. **La figura del recaptador d'impostos:** Els publicans eren vistos com explotadors corruptes i col·laboracionistes de l'imperi romà. Religiosament se'ls considerava impurs i miners de la puresa d'Israel. Tanmateix, Jesús mira Leví no pel seu passat o el seu ofici, sinó per la seva dignitat profunda i la seva capacitat de transformar-se.
2. **La salvació per associació (El banquet):** En respondre a la crida, Leví no fa una penitència trista, sinó que organitza un «gran banquet». En el món oriental, fer una festa i menjar junts és el signe d'una vida nova i d'una alegria reconciliada. Jesús no posa com a condició que Leví canviï per després anar a menjar amb ell; és el fet de seure a la seva taula el que produeix el canvi i la conversió en Leví.
3. **El conflicte amb el purisme farisaic:** Els fariseus es pregunten: «Per què menges i bebes amb ells?». La teologia farisaica defensava la puresa mitjançant el separatisme (aïllar-se dels impurs per no contaminar-se). Jesús inverteix aquesta lògica: la puresa de Jesús és tan forta i la seva misericòrdia tan contagiosa que no és el pecador qui contamina Jesús, sinó Jesús qui sana i purifica el pecador.

4. **La definició de la missió de Jesús (El metge):** Jesús utilitza la metàfora del metge. Un metge no busca els sans, sinó els malalts. La seva missió és oferir una medecina de gràcia i d'inclusió.

Aplicació als pares: En la vida familiar, sovint tenim la temptació de "relacionar-nos o acollir" els nostres fills o el nostre cònjuge només quan "es porten bé" o compleixen les nostres expectatives. Jesús ens ensenya que l'amor autèntic i l'acollida a la taula han de ser previs: s'acull per sanar, s'estima per transformar.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treball en petits grups (3-4 persones):

Compartir a partir d'aquestes preguntes:

1. Com són habitualment els moments de menjar (dinars/sopars) a la teva llar? Són un temps de trobada, pau i diàleg, o solen estar marcats per la pressa, les pantalles i les discussions?
2. En quins moments de la teva vida t'has sentit "jutjat" o "exclòs" per no complir certes expectatives, i com t'ajuda saber que Jesús t'acull tal com ets?
3. Quina decisió concreta podríem prendre a casa per fer de la nostra taula un espai més semblant als menjars de Jesús (Ex.: *apagar les pantalles, fer una breu benedicció, escoltar sense jutjar*)?

PDF

11.- I PER ACABAR...

Síntesi en plenari:

- L'Eucaristia que celebrem cada diumenge **té les seves arrels directes en aquests menjars de Jesús** amb la gent senzilla i pecadora. A la Missa, Jesús continua sent l'amfitrió que ens convida a tots a la seva taula sense demanar-nos que siguim perfectes.
- La nostra taula familiar és la primera "extensió" de la taula de l'Eucaristia.
- Quan a casa nostra perdonem, acollim, escoltem i compartim el pa amb alegria, estem fent present el Regne de Déu a la llar.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

L'acció familiar: «El gest de la benedicció i la pauta del sopar en pau»

1. **Materials a emportar-se:** Una targeta amb una pregària senzilla de benedicció de la taula.
2. **Activitat a casa:** Durant la setmana, la família es cerca un dia (per exemple, el sopar de divendres o el dinar de diumenge) per fer un «Sopar de la trobada a l'estil de Jesús».
3. **Pautes clau:**

- Es dipositen tots els telèfons mòbils i dispositius en una caixa fora del menjador abans de seure a taula.
 - Un dels fills o els pares llegeixen la pregària de benedicció de la taula.
 - Durant el menjar, cada membre de la família respon a aquesta pregunta: «Quina cosa bona o quina dificultat us voldria compartir avui del meu dia?».
4. **Recollida:** Els nins poden dibuixar en la targeta de la benedicció com ha estat aquest sopar per portar-la a la propera trobada.

TEMA 07

ÈTICA I FE

CONSTRUIR LA VIDA I LA CASA SOBRE ROCA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- «L'ètica i la fe a la vida dels cristians: Viure l'Evangeli en allò quotidià»
- **Finalitat:** Descobrir la relació profunda i inseparable entre la fe cristiana i l'ètica diària, entenent que la fe no és un sentiment privat, sinó un estil de vida que transforma les nostres decisions.
- **Objectiu:** Aconseguir que els pares i mares prenguin consciència que la millor catequesi per als seus fills és l'exemple de vida, i aprendre a educar en valors evangèlics com la veritat, la justícia, la solidaritat i la coherència a la llar.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Targetes** amb situacions morals de la vida quotidiana per al treball en grup.
- **Dues plantes reals:** una de ben cuidada, verda i regada, i una altra de pansida i eixuta.
- **Una pedra** o roca gran i un recipient amb sorra fina.
- **Projector** i altaveus per als vídeos.
- **Bíblies** (o fulls amb el text evangèlic de Mt 7, 24-27).

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

EL JOC DE «LES DECISIONS EN UN MINUT» (La brúixola moral)

Desenvolupament: Es llegeixen ràpidament cinc dilemes d'un sol frase i els pares han d'aixecar una targeta verda (Ho faig) o vermella (No ho faig) en menys de 3 segons:

1. Torno els diners si el caixer se confon a favor meu?
 2. Li dic una "mentida piadosa" al meu fill per sortir de l'aforament?
 3. M'aprofito d'una situació a la feina si ningú se'n va a adonar?
 4. Parlo malament d'algú que no em cau bé quan no hi és present?
 5. Dic la veritat encara que em comporti una discussió o una penalització?
- **Reflexió inicial:** Tots prenem desenes de decisions morals cada dia. Algunes semblen petites, però revelen immediatament què creiem, quins valors tenim i com vivim la fe en allò concret. L'ètica no és un conjunt de prohibicions, sinó la forma en què fem visible l'Evangeli.

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

Pregària d'obertura: *(S'encén el ciri central i es col·loca al costat de la roca)*

«Senyor Jesús, vau ensenyar que la fe no es queda en paraules boniques, sinó que es demostra en les obres i en les decisions de cada dia. Vós ens crideu a ser llum del món i sal de la terra. Feu-nos la gràcia de viure amb coherència el que creiem amb el cor. Dona'ns força per triar sempre el bé, la veritat i la justícia, fins i tot quan no sigui fàcil o quan el món ens demani el contrari. Que els nostres fills aprenguin del nostre exemple a ser fidels al vostre Evangeli. Amén.»

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

Sovint es confon la religió amb una sèrie de ritus o idees abstractes, i l'ètica amb un conjunt de regles morals o prohibicions. Però en el cristianisme, **Fe i Ètica són dues cares de la mateixa moneda**:

- **La Fe:** És creure en Déu, confiar en Ell i seguir Jesucrist. Ens dona un horitzó d'amor, dignitat humana i esperança. Ens ensenya a mirar el món amb els ulls de Déu.
- **L'Ètica:** És posar en pràctica allò que creiem en les nostres decisions diàries (al treball, en l'economia, a les xarxes socials, a la família). Ens guia a actuar amb justícia, veritat i respecte.

Com a frase clau: «*La fe sense ètica és buida. L'ètica sense fe és fràgil. Juntes fan possible una vida plena*». Els nostres fills aprenen molt més de com vivim que del que els diem amb paraules.

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

1.- OPCIO A: DINÀMICA 1: «Les situacions quotidianes»

Es divideix els pares en grups i se'ls dona dilemes reals (ex.: *mentir per evitar un càstig, una infidelitat, parlar malament d'algú, tornar o no un objecte trobat, copiar o no en un examen*). Han de discutir què farien i quina resposta dona la fe a aquesta situació.

2.- OPCIO B: DINÀMICA 2: «FE SENSE OBRES, SERVEIX?» (Les dues plantes)

Es mostren dues plantes davant del grup: una de ben cuidada i una altra de pansida.

- **Explicació:** Totes dues són plantes, però una té vida i l'altra s'ha mort. La fe és exactament igual: si no es rega cada dia amb obres concretes i decisions morals, s'asseca i mor (Sant Jaume 2, 17).

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Projectem un vídeo

1- Etica cristiana (Amor-Dios-Projimo)

2- La IA no es inteligente

3- Ètica humana (Mario Alonso Puig)

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Explicació del text i idees clau de la catequesi:

Anem a llegir la secció final del Sermó de la Muntanya a l'Evangeli segons sant Mateu. És la famosa paràbola de les dues cases: la que es construeix sobre roca i la que es construeix sobre arena.

Jesucrist no fa aquí una distinció entre creients i no creients. Tots dos personatges de la història "escolten" la Paraula. La diferència radical està en qui l'escolta i **la posa en pràctica** (l'home assenyat) i qui l'escolta però no la compleix a la seva vida diària (l'home sense seny).

Obrim el cor per descobrir quin tipus de fonament estem posant en la vida de la nostra família.»

2.- Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu (Mt 7, 24-27):

«Per això, tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix, s'assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava fonamentada sobre roca.

En canvi, tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home sense seny que va construir la seva casa damunt l'arena. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou completa.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Aquest diàleg final del Sermó de la Muntanya sintetitza l'ètica cristiana des de punts clau:

1. **El context del Sermó de la Muntanya:** Jesús acaba d'exposar la major exigència ètica de l'Evangeli (Benaurances, amor als enemics, no jutjar). Ara adverteix que no n'hi ha prou amb admirar la seva doctrina o dir-se "religiós"; cal l'acció.
2. **L'home assenyat (*phrónimos*) vs. L'home neci (*mōros*):**
 - *Phrónimos* significa en grec saviesa pràctica, prudència i capacitat d'aplicar la veritat a la vida real.
 - *Mōros* no és algú ignorant, sinó algú superficial. Construeix ràpidament sobre l'arena, buscant resultats immediats i estètics sense preocupar-se pels fonaments que no es veuen.
3. **Els fonaments (La Roca vs. L'Arena):**
 - *La Roca*: Representa l'obediència activa a les paraules de Jesús. En l'Antic Testament, la Roca és Déu mateix; edificar sobre la Paraula de Jesús és edificar sobre allò etern i ferm.
 - *L'Arena*: Representa la religiositat superficial, el coneixement intel·lectual que no canvia el comportament o les filosofies humanes canviants.
4. **Les inclemències (Les tempestes):**
 - Simbolitzen tant les proves, sofriments i crisis personals/familiars com el Judici Final. Dues cases es poden veure iguals per fora quan fa bon temps; la diferència real es demostra quan arriben les tempestes de la vida. Només la fe que s'ha fet hàbit i ètica resisteix el cop.

Aplicació als pares: Com a pares no podem evitar que els nostres fills enfrontin tempestes a la vida (dificultats, temptacions, dolors). La nostra responsabilitat no és evitar que plogui, sinó donar-los fonaments de roca: l'ètica de l'Evangeli viscut a la llar.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treballar les següents preguntes en petit grup de pares i mares:

Respondre i compartir amb confiança a partir d'aquestes tres preguntes:

1. Quines decisions concretes a la teva vida diària o familiar reflecteixen clarament la teva fe?
2. En quins aspectes (feina, xarxes socials, ús dels diners, paciència) sents que necessites més coherència entre allò que creus i allò que fas?
3. Quins valors morals t'agradaria que els teus fills aprenguessin en veure't viure la teva fe a casa?

11.- I PER ACABAR...

Recollida en plenari de la síntesi d'aplicació a la llar:

- **Disciplina:** Educar amb fermesa i tendresa, des de l'amor i no des de la por o la violència.
- **Economia i Ús del temps:** Usar els recursos i el temps amb justícia, solidaritat i temps de qualitat per als altres.

- **Xarxes Socials i Paraules:** Construir i no destruir amb el llenguatge; evitar crítiques, insults i mentides.
- «Educar en valors és educar en fe. La millor catequesi que reben els nostres fills és veure'ns viure com a cristians».

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

L'acció familiar: «El compromís de la Roca a la llar»

1. **Materials:** Cada família s'emporta una pedra petita i plana per a la llar.
2. **Activitat a casa:** Durant la setmana, els pares parlen amb els fills sobre la diferència entre construir sobre roca (veritat, perdó, ajuda) o sobre arena (mentides, rabiades, egoisme).
3. **Acord concret:** La família tria una acció ètica concreta per millorar la convivència aquella setmana (Exemples: *demanar perdó quan ens equivoquem, tenir un gest solidari amb un veí o persona necessitada, no utilitzar un llenguatge agressiu*).
4. **Signatura:** S'escriu amb retolador permanent a la pedra el valor triat i es diposita a la taula del menjador o a l'entrada de casa com a recordatori de la nostra «Roca».

TEMA 08

EL SEGUIMENT DE JESÚS

UNA AVENTURA EN FAMÍLIA

1.- FINALITAT I OBJECTIU DE LA CATEQUESI

- «Posar-se en camí: Deixar anar les càrregues per seguir Jesús amb alegria»
- **Finalitat:** Descobrir que ser cristià no consisteix a aprendre una teoria o complir una llista de regles, sinó a iniciar una relació personal i viva d'amistat amb Jesucrist que es camina en família.
- **Objectiu:** Acompanyar els pares i mares perquè passin del simple «complir» (per feina o compromís) al «seguir» amb llibertat i entusiasme, sent testimonis vius de la fe per als seus fills.

2.- MATERIAL NECESSARI PER REALITZAR LA SESSIÓ

- **Fulls o cartulines** en forma de petjada de peu (*empremta*) i bolígrafs per a cada pare/mare.
- **Una motxilla feixuga** plena de pedres o paquets (simbolitzant la "càrrega" del consumisme i les drecera fàcils).
- Una imatge o icona de la **mirada de Jesús**.
- **Projector** i altaveus per al vídeo.
- **Bíblies** (o fulls amb el text evangèlic de Mc 10, 17-22).

3.- UN JOC O CONTE PER COMENÇAR LA SESSIÓ

EL JOC DE «SEGUIR EL GUIA (El botó de Follow)»

Desenvolupament: Es pregunta inicialment als pares: «Què significa 'seguir' avui dia?». Avui premem un botó de *Follow* a les xarxes socials per veure què fa un personatge sense que això canviï la nostra vida. Després, es convida a tres voluntaris a fer un petit recorregut per la sala amb els ulls tancats, seguint únicament la veu i el tacte d'un "guia" que els condueix per esquivar obstacles.

- **Reflexió inicial:** El seguiment cristià no és fer un *clic* ni apuntar els nins a un curs per «complir l'expedient de la Comunió». És posar-se en camí, agafar la mà d'un Amic real (Jesús) i caminar junts en família. Com deia el papa Benet XVI: «No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per l'encontre amb un esdeveniment, amb una Persona».

4.- PREGÀRIA O CANT ABANS DE COMENÇAR LA SESSIÓ

Pregària d'obertura: (*S'encén el ciri central i es col·loca al costat de la imatge de la mirada de Jesús*)

«Senyor Jesús, Tu que avui ens mires als ulls i ens estimes, com vas fer amb aquell jove de l'Evangeli: Et donem gràcies per la vida dels nostres fills i pel camí que recorrem amb ells. Donam-nos orelles atentes per escoltar la teva Paraula enmig del renou diari. Donam-nos cors valents per amollar tot allò que ens pesa i ens allunya de Tu. Donam-nos peus decidits per seguir les teves petjades, fent de les nostres llars llocs d'acollida, perdó i alegria. Amén.»

Cant d'inici.

5.- PRESENTACIÓ DEL TEMA

Moltes vegades es té la sensació que la fe és una càrrega de normes o una obligació de diumenge. Però l'Evangeli ens presenta el seguiment de Jesús com una **aventura d'amor i de llibertat**.

Per viure aquesta aventura a casa, podem recolzar-nos en **Els Tres Pilars del Seguiment en Família**:

1. **Escoltar (La Paraula):** Obrir l'Evangeli un minut al sopar familiar per conèixer què ens diu el nostre Amic Jesús.
2. **Imitar (Els gestos):** Traduir el seguiment en la vida quotidiana: la paciència, el perdó entre els esposos i la solidaritat amb el veïnat.
3. **Acompanyar (La Comunitat):** Participar en la Missa dominical com la trobada de la "família d'amics de Jesús".

Els pares no han de ser professors teològics perfectes; han de ser **testimonis**. Els nins no aprendran a seguir Jesús per llegir un llibre, sinó per veure que els seus pares confien en Ell quan hi ha dificultats i li donen gràcies quan hi ha alegries. «No cerquem pares perfectes, sinó pares que cerquin Déu amb els seus fills».

6.- DINÀMICA PER CENTRAR EL TEMA

DINÀMICA: «DEIXAR ANAR EL LASTRE PER CAMINAR LLEUGERS»

1. Es presenta una motxilla molt feixuga plena de pedres etiquetades com a *càrregues modernes*: consumisme de regals, manca de temps, estrès, soroll digital, perfeccionisme, rancúnies.
2. Es demana a un pare que es posis la motxilla i intenti caminar ràpidament. Es nota que el pes l'esgota i el fa anar trist i encorvat.
3. Un per un, els pares van traient pedres de la motxilla, expressant quin "lastre" o distracció volen treure de la seva vida familiar per poder seguir Jesús amb més lleugeresa i alegria.

7.- UN VIDEO PER IL·LUSTAR LA SESSIÓ

Visualització d'un recurs audiovisual sobre la mirada d'amor de Jesús i la llibertat de seguir-lo:

10 Cosas Que NO Significan Seguir a Jesús

8.- LECTURA DEL TEXT BÍBLIC

1.- Introducció a la lectura

Anem a llegir un dels passatges més coneguts i alhora més commovedors de l'Evangeli segons sant Marc: la trobada de Jesús amb el jove ric.

Aquest jove no era una mala persona; al contrari, era un "bon noi" que des de petit complia tots els manaments. Però sentia que li faltava alguna cosa, que complir regles no li donava la felicitat ni la plenitud.

Fixem-nos especialment en la mirada de Jesús i en la frase central: «Jesús, mirant-lo, el va estimar». Escoltem com la invitació a seguir Jesús neix sempre d'una experiència d'amor i no d'una imposició.»

2.- Lectura del sant Evangeli segons sant Marc (Mc 10, 17-22):

«Mentre Jesús sortia per posar-se en camí, un jove ric vingué corrent, es posà de genolls davant d'ell i li preguntà:

--Mestre bo, què he de fer per heretar la vida eterna?

Jesús li digué:

--Per què em dius bo? Ningú no és bo, sinó un de sol, Déu. Ja coneixes els manaments: No matis, no cometis adulteri, no robis, no donis fals testimoni, no facis frau, honra el pare i la mare.

Ell li respongué:

--Mestre, tot això ho he fet des de petit.

Llavors Jesús, mirant-lo amb amor, li digué:

--Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; després vine i segueix-me.

Però ell, aclaparat per aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts de béns.»

9.- CATEQUESI AL TEXT BÍBLIC

Aquest diàleg a la vora del camí conté claus teològiques i pastorals fonamentals sobre la vocació i el seguiment:

1. **La mirada d'amor com a origen del seguiment:** L'Evangeli de Marc ho subratlla expressament: «Jesús, mirant-lo, el va estimar» (*enagápesen autón*). El seguiment cristià no neix d'una norma moral ni de la por al càstig, sinó de sentir-se mirat i estimat

incondicionalment per Déu. Abans de demanar als nostres fills que es portin bé, hem d'ajudar-los a sentir que Jesús els mira amb aquesta tendresa.

2. **El límit del «complir» (*poiein*):** El jove pregunta: «Què he de *fer*?» i afirma que compleix els manaments des de petit. Però "complir" per rutinària no produeix alegria. Jesús el convida a passar del deure al desig, del "complir" al **seguir** (*akolouthei*).
3. **L'obstacle de les possessions (*ktémata*):** El jove tenia molts béns i no es va atrevir a desprendre's-en. En el context de les celebracions familiars (Comunion, festes, regals), les possessions i el consumisme sovint eclipsen la trobada real amb Jesús. Tancar les mans sobre el que tenim ens impedeix tenir-les lliures per abraçar la fe.
4. **La tristesa final:** Aquesta és l'única tristesa registrada a l'Evangeli davant d'una invitació directa de Jesús. El jove se'n va trist no perquè Jesús li hagi demanat molt, sinó perquè va dir «No» a la possibilitat d'una vida plena i lliure. Seguir Jesús és la verdadera vacuna contra el buit existencial.

Aplicació als pares: Com a pares, l'exemple d'aquest jove ens avisa: no n'hi ha prou amb educar els fills perquè siguin "bons nois" que no fan mal a ningú; cal transmetre'ls l'alegria de la fe i la generositat de saber compartir.

10.- MOMENT DE TREBALL INDIVIDUAL O EN GRUPS

Treball en petits grups (3-4 persones):

Compartir a partir d'aquestes tres preguntes de reflexió:

1. *Sobre la mirada:* En quins moments de la feina o de la vida familiar sentim que Déu mira amb carinyo la nostra llar? Com podem ajudar els fills a descobrir que Jesús els estima de veritat?
2. *Sobre el «complir» vs. el «seguir»:* Què podríem fer perquè la fe a casa nostra no sigui només una llista de normes morals, sinó una relació d'amistat viva amb Jesús?
3. *Sobre «soltar lastre»:* Quin "equipatge" (consumisme, falta de temps, renou digital, exigències) ens impedeix avui seguir Jesús amb més llibertat en la nostra família?

11.- I PER ACABAR...

Síntesi final de l'itinerari de les 8 trobades:

- Hem recorregut un camí complet: des del descobriment de l'Esperit Sant, passant per l'Església, l'Advent, els Sagraments, la victòria sobre les temptacions, els menjars inclosius de Jesús, l'ètica i avui el seguiment.
- La tristesa del jove ric ens recorda que dir «Sí» a Jesús és triar el camí de la felicitat autèntica.
- Com a comunitat de pares i mares, no esteu sols: caminem junts com una família de deixebles que s'ajuden mútuament.

12.- UNA ACCIÓ PER FER AMB LA FAMÍLIA A CASA

L'acció familiar: «La nostra petjada en el camí»

1. **Materials:** Es lliura a cada pare i mare una cartolina en forma de petjada de peu (*empremta*).
2. **Activitat a casa:** Durant la setmana, els pares s'asseuen amb els seus fills i parlen sobre l'última trobada. Escriuen junts a l'interior de la petjada la resposta a aquesta qüestió: *«Quin és el primer pas concret que la nostra família vol fer a partir d'ara per seguir Jesús de prop?»* (Exemples: *Pregar un minut junts abans d'anar a dormir, Anar a la Missa dominical en família, Fer un gest de voluntariat o ajuda a qui ho necessiti*).
3. **Gest comunitari final:** Aquesta petjada es porta a la parròquia el diumenge següent i es col·loca en un gran camí dibuixat que condueix cap a l'altar, com a signe que totes les famílies de la catequesi caminen unides darrere les petjades de Jesús.